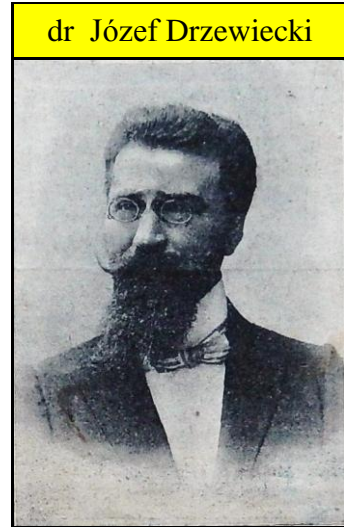

Dr Józef Drzewiecki (1860-1907)

Józef Piotr Drzewiecki (ur. 26 listopada 1860 w Smykowie w powiecie kieleckim w gminie Raków¹, zm. 13 kwietnia 1907 w Warszawie) – lekarz medycyny, homeopata i okultysta.

Był synem ziemianina Leopolda Drzewieckiego i jego żony Karoliny ze Stojanowskich. Ukończył gimnazjum w Piotrkowie, a następnie – idąc w ślady stryja Piotra – rozpoczął studia medyczne na Uniwersytecie Warszawskim. Naukę ukończył w 1885. Przez trzy kolejne lata był ordynatorem kliniki terapeutycznej przy szpitalu św. Ducha w Warszawie. Następnie poświęcił się homeopatii. Założył w Warszawie Towarzystwo Homeopatii, zalegalizowane zezwoleniem carskim z 20 marca (2 kwietnia) 1892 roku. Towarzystwo liczyło trzydziestu członków i od stycznia 1902 wydawało swój organ, miesięcznik *Lekarz Homeopata*, redagowany przez Drzewieckiego. Od 1885 był już redaktorem dwutygodnika naukowego, literackiego i artystycznego *Niwa* (od 1898 *Niwa Polska*). Publikował wiele rozpraw z dziedziny przyrodolecznictwa i okultyzmu. Artykuły Drzewieckiego ukazywały się również w fachowych czasopismach zagranicznych: *The Madical Record*, *Wiener Medizinische Wochenschrift*, *Revue de l'hipnotisme*².

Corocznie bywał w Londynie jako członek angielskich stowarzyszeń lekarskich. Został także członkiem Towarzystwa Teozoficznego. W lipcu 1894 roku wraz z Władysławem Reymontem pojechał na międzynarodowy zjazd teozofów, który obradował w dniach 13-15 lipca w stolicy W. Brytanii³.

Drzewiecki był założycielem drugiej warszawskiej apteki homeopatycznej. W swoim domu posiadał cenny księgozbiór z wieloma starodrukami z dziedziny alchemii. W listopadzie 1893 roku nabył majątek ziemski Bojarowo pod Otwockiem⁴. Mieszkał w nim jego ojciec, zmarły w 1900 roku. Józef Drzewiecki ożenił się z Jadwigą Alfonsyną Jankowską h. Jastrzębiec (1879-1949). Mieli córkę Jadwigę (po mężu Engleicht) i syna Jerzego (1902-1990) – znanego oblatywacza i konstruktora samolotów. Dziełem Jerzego Drzewieckiego były m.in. samoloty serii RWD.

Dr Józef Drzewiecki zmarł w Warszawie 13 kwietnia 1907 roku w wyniku postrzału zadanego mu przez dwóch bandytów w bramie własnego domu. Został pochowany na Starych Powązkach we wspólnym grobie wraz z ojcem Leopoldem⁵.

¹ AP Kielce, zespół: 21/92/0 Akta stanu cywilnego parafii rzymskokatolickiej w Ocieskach, poz. 79/1860.

² „Tygodnik Ilustrowany” R. 1907, nr 16.

³ L. Hass, *W ujarzmionej stolicy - bez łoży (1831-1905)* [w:] „Ars Regia” czasopismo poświęcone myśli i historii wolnomularstwa, R 1994, t. 3, nr 3/4 (8/9), s. 82-83.

⁴ „Gazeta Warszawska” R 120, 1893.11.18, nr 306.

⁵ Kwaterna R, rząd 5, miejsce 7,8.